

# Lommedalen kirke; fra drøm til virkelighet

**Foredrag av Jon Tveit**

**på Lommedalen seniorsenter november 2010**

**da kirken rundet 15 år**

Lommedalen prestegjeld ble opprettet ved kongelig resolusjon 18. januar 1991. Tidligere tilhørte Lommedalen først Tanum og sist Bryn menighet. Bryn kirke, som ble en innviet i 1861, var Lommedalens kirke frem til vi fikk vår egen i 1995.

Det var lang vei til Bryn kirke tatt i betraktning at krøtterstellet skulle gjøres unna før en kunne ta fatt på kirkeveien. Derfor ble det allerede fra 1920 årene holdt såkalte bibellesninger på Lommedalen skole 2 – 3 ganger årlig, og første gang vi hører om en kirke eller kapell i Lommedalen var ved stiftelsen av Lommedalen Vel i 1922. I referatet fra stiftelsesmøtet heter det "-----Trygve T. Johnsrud kasta fram spursmålet um ikkje velet skulde taka opp arbeidet for aa faa ei kyrkje med kyrkjegard i Lommedalen". Legg merke til at det kun var snakk om Lommedalen og ikke Bærums Verk. Men så skjedde det lite, og tiden gikk. Saken dukket opp igjen i 1929 og da med tanken om et kapell, og i 1931 ble det holdt en utlodning på et møte for å styrke finansieringen. Kassabeholdningen var før utlodningen kr.4,88. Da regnskapet for utlodningen ble gjort opp, viste kassen et underskudd på kr 27,24. Da var det de velvalgte ordene falt "men voni lever".

Vi gjør så et langt hopp frem til 1963. Da ble det oppnevnt et menighetsutvalg for Lommedalen, og i 1965 oppnevnte Vellet en komite som skulle arbeide for kirke i Lommedalen. Formann ble Harald Oftebro, et verv han hadde til kirken var en realitet. Da ble det fart i sakene. Det ble forordnet 2 gudstjenester i måneden på Lommedalen skole og senere på Lesterud skole. Videre ble det arrangert en rekke interessante møter med stort fremmøte og engasjement - og selvsagt med utlodning. Nå ble gnisten tent. Interessen økte med det resultat at kontoen for kirkesaken var økt til kr 727.804,- da kirken ble bygd. Hele tiden var det forutsetningen at pengene skulle gå til utstyr, inventar, utsmykking og orgel.

Bredden i engasjementet var ikke stor. Det var "Tordenskiolds soldater" som sto frem i alle sammenhenger, og dette ble en samsveiset gruppe som var villige til å ofre tid og arbeid for saken. Blant disse må Kristen og Gudrun Trulsrud fremheves. På denne tiden begynte også innflyttingen i dalen for alvor, og i ettertid kan vi si at det var bra at det ikke hadde blitt noen kirke eller kapell tidligere. I såfall ville det sikker blitt bygd en liten kirke eller kapell, og det ville blitt vanskelig å få realisert det kirkebygget vi har i dag.

Parallelt med engasjementet ble det arbeidet med påvirkning av kommunen og kirkelige organer for å få fortgang i bygging av kirken. Det ble oppnevnt en gruppe "Arbeidsutvalg for kirke i Lommedalen" som tok seg av å finne frem til en egnet tomt for kirken, og også her var det flere gjengangere blant annet fra Kirkekomiteen. Her var det sikret enighet i alle spørsmål som skulle løses. Det ble vurdert ca 20 forskjellige tomter. En av disse var gavetomten gitt av Borghild og Kåre Guriby. I første tiden var det bare snakk om tomter i Lommedalen. Bærums Verk var ikke med i betraktningene. Imidlertid da beslutningen om den store utbygging på Bærums Verk var en realitet ble det klart at dette endret forutsetningene. For å gjøre en lang historie kort utpekte da Holmenåsen, hvor kirken ligger i dag, seg som en fantastisk tomt. I brev til kommunen 22.12.1976 listet vi opp følgende punktert det var viktig å legge vekt på ved valg av kirketomt:

1. Den geografiske beliggenhet må være slik at kirken føles som et naturlig samlingssted for menigheten
2. Kirken bør både sees og høres av flest mulig
3. Kirken bør ligge så nær befolkningstyngepunktet som mulig
4. Kirken bør ligge i nærheten av offentlige kommunikasjonsmidler
5. Det må være mulig å opprette tilstrekkelig antall parkeringsplasser for biler
6. Dersom det skal være gravplass i tilknytning til kirken, (div. krav til grunnforhold--)
7. Må sees i sammenheng med reguleringsplan
8. Kirken bør ikke ligge for nær støyende og mindre estetiske industriområder

Disse punktene ble fullt og helt tilfredsstilt av Holmenåsen, og kommunen tilføyde to ekstra punkter:

- I nærheten av andre senter/servicefunksjoner
- I nærheten av andre avløpsanlegg

Saken gikk så sin gang gjennom alle formelle institusjoner, og det tok sin tid. Først i 1986 vedtok kommunen prosjektering, og i 1989 ble de første bevilgninger gjort. Det var klart at dette var et betydelig økonomisk løft, og samtidig var det sterkt ønskelig med andre tiltak som eldresenter og idrettshall i et lokalsamfunn i sterk vekst. I Budstikka ble Solhaug og støperihallen på Bærums Verk foreslått som kirkelokaler, idet man fryktet at kirken ville forskyve disse. Forslagene ovenfor ble bestemt avvist, men på en slik måte at vi sluttet oss til betydningen av disse. Slik ble det ikke noe motsetningsforhold i dalen. Vi sto sammen om hva som måtte til.

For å samle interessen og presset med å komme i gang med kirkebygget hurtigst mulig arrangerte vi hver sommer i mai/juni gudstjenester på kirketomten med deltagelse av

sangkor og korps fra menigheten. Det ble åtte slike gudstjenester fra 1986 til 1994 med offentlig innbudte og med kirkekaffe fra nistekurver.

Høsten 1994 startet grunnarbeidene. 30. april ble grunnsteinen lagt ned av biskop Andreas Aarflot, og allerede 3. desember samme år kunne kirken innvies med stor festivitas. Etter over 70 år med diskusjoner og forarbeider ble kirken bygget på vel ett år. Det gikk så fort med byggingen at bygget ikke fikk tid på seg til å tørke skikkelig før maling og innredning ble utført. For kort tid, idet vi nok lider litt med at murpuss løsner og maling flakker av. Dette er imidlertid detaljer sett i forhold til det flotte bygget vi har fått. Her bør også nevnes at det lokale engasjementet var sterkt hele tiden. Blant annet førte det til at vi fikk sprengt ut og innredet ungdomslokalene i underetasjen gjennom innsamlede midler og arbeidsinnsats. I dag ser vi hva dette betyr ved ungdommens oppslutning om kirken.

Orgelet måtte imidlertid vente. For det første måtte bygget være skikkelig uttørret før et orgel kunne installeres, og for det andre hadde ikke arkitekten planlagt for et orgel som passet i kirkerommet. Og kommunen ville ikke bevilge penger til et orgel av de dimensjoner som orgelkonsulenten mente måtte til for å fylle kirkerommet med de orgeltoner som kirkemusikken rommer. Det ble nedsatt en orgelkomite som fikk som mandat å ta seg planleggingen av orgelet. Alle som en i orgelkomiteen sa klart fra at vi skulle ha det orgelet med 21 stemmer som konsulenten foreslo. Dette ble et betydelig økonomisk løft - ca kr 2,5 millioner. Kommunen påtok seg kr 1,5 millioner, og dermed sto det igjen ca kr 1 million for oss. Dette maktet vi på kort tid uten her å gå inn på hvordan det lot seg gjøre. Imidlertid 29. august 1999 kunne orgelet fra Ryde & Berg Orgelbyggeri innvies, og kirkerommet var komplett. Betydningen av dette ser vi gjennom de fremragende organistene/kantorene vi har fått som en viktig del av den utmerkede staben vi har vært så heldige å få. I denne sammenheng må også nevnes at kirkerommet har blitt kjent som en av de beste konsertkirkene på Østlandet. Dette har i sin tur ført til at vi opplever strålende konserter, og noen av landets beste musikere har spilt inn CD'er i kirken.

Når vi nå skal feire kirkens 15 års-jubileum, har vi all grunn til å være stolte av kirken vår. Og for dem som er flyttet inn dalen etter at kirken ble reist, er det all grunn til å takke alle som trofast arbeidet for å få bygget kirken. Mange navn skulle vært nevnt i den sammenheng, men det kan trygt sies at så godt som alle var fra Lommedalen og de ønsket beboerne på Bærums Verk velkommen til kirken. Den har "En åpen dør" for alle!